

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXII, БРОЙ 03 (210) • 2012 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

ЧЕСТИТО ВЪЗКРЕСЕНИЕ ХРИСТОВО!

Христос Воскресе! Воистина Воскресе!

С този поздрав (или подобен) според обичаите милиарди християни се поздравяват на Възкресение Христово (Великден). Този поздрав е добре заучен и същевременно много различен от всички останали поздрав и пожелания. Обикновено по различни поводи си пожелаваме здраве, радост, любов, благополучие... (тук можете да сложите Вашите любими пожелания).

На Великден, обаче изказваме думи, за които е необходима вяра. Вяра в нещо свръхестествено! Възкресение от мъртвите!

Науката, медицината и много индустрии за милиарди долари днес работят, за да удължат поне малко човешкия живот. Козметиката обещава забавено стареене, а диетите – по-малко болести. Дори в легендите се разказва за юнаци, които се скитат и вършат подвизи, за да намерят живата вода за своята любима или близък.

Мечтата на всеки човек на земята е да не умира, и ако може - никой от любимите му хора да не умира. И как да е по друг начин? В нас има заложен стремеж за вечен живот. За човека има надежда, докато

Изглед на стария град Ерусалим, от така наречената Давидова кула. Виждат се хълма на храма (хълма Мория) и зад него Елеонския хълм.

е жив, казва Библията. Когато човек умре, умират и всичките му мечти с него. „*Наистина всеки човек, колкото яко и да стои, е само лъх. Наистина всеки човек ходи като сянка; Наистина всяка нищожност го смущава; трупа съкровища, но не знае кой ще ги прибере.*“

(Псалм 39:6)

Неизвестността ни плаши. Плаши ни самата мисъл за смъртта. Веднъж Господ Исус попита народа: „Какво би дал човек в откуп за живота си?“ Знаем отговора: Всичко! Но и това не е достатъчно. Онова, което толкова силно желаем днес, има смисъл само ако сме живи утре!

И ако се върнем на добри-

↪ продължава от стр. 1
те пожелания и поздравя за здраве, късмет, любов, добра кариера, и всичките пари на земята олекват пред поздрава на ангела от отразения гроб: **„Защо търсите Живия между мъртвите? Няма го тук. ТОЙ ВЪЗКРЪСНА!“**

на, днес много хора продължават да са сковани от мисълта за смъртта. Страхът идва от неизвестността, а неизвестността идва от неверието. Неверието е основния корен на отчаянието, депресията, страха и омразата.

Не е достатъчно да кажеш:

дойде смъртта, така чрез човека дойде възкресението на мъртвите. Защото, както в Адам всички умират, така и в Христа всички ще оживеят. Но всеки на своя ред; Христос първият плод, после, при пришествието на Христа, тия, които са Негови.“

(I Кор. 15:20-23)

„И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя преминаха; и море нямаше вече. Видях и светия град, новия Ерусалим, да слиза из небето от Бога, пригответен като невеста украсена за мъжаси. И чух силен глас от престола, който казваше: Ето, светилицето на Бога е с хората; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негови люде; и сам Бог, техен Бог, ще бъде с тях. Той ще обърше всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; нито ще има вече жалеене, ни плач, ни болка; първото премина.“

(Откр. на Йоан 21:1-4)

Всички тези и много още други обещания намираме на страниците на Новия Завет. Тези обещания ни изпълват с надежда и увереност, че не всичко свършва тук на земята. Има нещо повече от „хляб и зрелища“. Те насочват погледа ни към невидимите ценности, които се оказват непреходни.

Възкресение Христово не е празник на козунаците, яйцата и агнешкото. Не е просто дълъг уикенд или повод за среща на роднини. Нека поспрем за малко да месим козунаци, да боядисваме яйца и да звъним за резервации по хотелите. Нека поспрем със суетата, с която изпълваме ежедневието и всички празници и да се замислим.

Бог ни дава благоприятно време да помислим за безсмъртната си душа. Да празнуваме не за тялото, а за душата.

Великден е празник на надеждата. Празник на победата на живота над смъртта.

Честито Възкресение Христово, приятели!

Нека Бог да Ви благослови!

П-р Владимир Владимиров

Снимка на градинския гроб в Ерусалим. На входа има надпис: Няма Го тук. Той възкръсна!

Това се казва добра новина!

И това не е всичко! Има една още по-добра новина за мен и теб. Христос не само възкръсна от мъртвите, но Той подари тази победа и на нас.

„Защото, ако чрез прегрешението на единия смъртта царува чрез тоя един, то много повече тия, които получават изобилието на благодатта и на дарбата, сиреч правдата, ще царуват в живот чрез единия, Исус Христос.“

(Рим. 5:17)

Това вече е превъзходна новина!

Не ние, а Христос воюва в битката, но ние ще сме участници в победата. Библията говори за изобилен, превъзходен живот, а не за някакво мизерно съществуване. В Евангелие от Йоан, сам Господ казва: **„Аз дойдох, за да имат живот, и то изобилен живот“.**

Въпреки тази прекрасна нови-

„Христос Возкресе“, но трябва и да го вярваш. Вярата изпъжда страха и неизвестността. Тя застава твърдо на Божиите обещания, записани в Библията. Ето някои от тях:

„Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот. Понеже Бог не е пратил Сина на света да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него.“ (Ев. Йоан 3:16-17)

„Защото това е волята на Отца Ми: всеки, който види Сина и повярва в Него, да има вечен живот, и аз да го възкреса в последния ден.“ (Ев. Йоан 6:40)

„Защото заплатата на греха е смърт; а Божият дар е вечен живот в Христа Исуса, нашия Господ.“ (Посл. Рим. 6:23)

„Но сега Христос е бил възкресен, първият плод на починалите. Понеже, както чрез човека

Маслинено дърво в Гетсиманската градина. Някои от маслинените дървета тук са на повече от 2000 години. Те са мълчаливи свидетели на сълзите на нашия Господ Исус, превърнали се в едри капки кръв.

Където е съкровището ти, там е и сърцето ти

Залети сме с информация, а хората се интересуват и знаят по-малко. Има изумителни забавления, а хората са все по-отчаяни и депресирани. Имаме преносими компютри, електронни бележници, а има все по-малко мислителни и стойностни неща, които да запишем в тези устройства и да споделим с някого. Имаме мобилни телефони, Скайп, Фейстайм и други модерни средства за комуникация, а когато се видим, почти няма за какво да си говорим. Напредва науката и техниката и се създават повече блага, а хората обедняват духовно и душевно.

Днес ми се иска да си зададем два въпроса:

Как градим живота си и какви материали използваме?

“И ако някой гради на основата злато, сребро, скъпоценни камъни, дърва, сено, слама, работата на всеки ще стане явна каква е; защото Господният ден ще я изяви, по-

П-р Емануил и Силвана Тотев

неже тя чрез огън се открива; и самият огън ще изпита работата на всеки каква е. Този, на когото работата, която е градил, устои, ще получи награда. А той, на когото работата изгори, ще претърпи загуба; а

самият той ще се избави, но тъй като през огън. (1 Кор. 3:12-15)

Сламата и сеното са временни, нетрайни и податливи на атмосферни условия материали, които лесно могат да бъдат отнесени от вятъра, да изгният от вода и да изгорят. Това ми напомня на хора, които са колебливи, нямат здрава духовна основа и се завличат от всякакви учения, философии и мнения; без своя воля, които повече се стремят да угодят на хората, отколкото да се интересуват от Божието мнение и да имат своя прицелна точка в живота.

Дървото е по-устойчив материал, но е лек, може да бъде отнесен от водата и бързо се пали и изгаря. Има хора, на които им харесва да бъдат в църква поради най-различни причини: защото е интересно, защото имат среда, срещат разбираше и симпатия, имат възможност за изява, харесват някого, могат да

**Доведете
децата в
Неделното
училище!**

Младежко и тийнейджърско!

Хваление; Изучаване на Библията; Приятелство; Време на общение; Празници; Конкурси за таланти.

Кога: Всеки петък от 18:30ч.

Къде: Молитвен дом, ж.к. Люлин 8, ул. "Гоце Делчев" 34

получат материални блага. Но постепенно ежедневните грижи отнасят като течение и малкото от духовното семе, което е посято в тях или трудностите, свързани с вярата и живота, или липсата на еуфория и утихналият ентузиазъм водят до прегаряне и липса на желание за търсене на Бога и активно участие в църква.

Камъкът е траен и устойчив материал. В Библията олтарите, дворците и храмовете са били изградени с него. Това говори за постоянство, съпричастност.

Библията сравнява Христос с камъка, който се полага в основата на сградата, а нас с живи камъни, които съставляват Неговата църква. "За вас, прочее, които вярвате, Той е скъпоценност, а на тия, които не вярват, "Камъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла." (1 Петрово 2:7)

За да бъде полезен камъкът трябва да бъде оформен от каменоделеца. Ако е скъпоценен, трябва

да бъде шлайфан, за да се види неговия блясък. Бог е каменоделеца и Той е най-изкусният Творец и Занаятчия, въпросът е дали му позволяваме да работи в нас и да оформя характера ни?

Какво е ценно за нас?

Стив Джобс, основател и доскорошен изпълнителен директор на Apple, казва:

"Всяка сутрин се поглеждам в огледалото и се питам: Ако днес беше последният ден от живота ми, щях ли да направя това, което се каня да направя сега?"

И когато няколко дни подред отговорът е „Не“, аз знам че нещо трябва да променя.

Времето ви е ограничено, затова не го губете, за да живеете чужд живот! Не влизайте в капана на догмата да живеете според очакванията на другите! Не позволявайте чуждите мнения да заглушат вашия собствен вътрешен глас! А най-важното е да следвате сърцето си и своята интуиция. Те някак си ве-

че знаят какви всъщност искате да станете. Всичко друго е второстепенно."

Каквото посееш, това ще пожънеш ни казва Библията. Където инвестираш, от там можеш да очакваш възвръщаемост. Въпросът е какво е ценно за теб? Къде инвестираш? На какво отдаваш вниманието, времето, енергията и средствата си? Където е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти.

"Недейте си събира съкровища на земята, гдето молец и ръжда ги изяжда, и гдето крадци подкопават и крадат. Но събирайте си съкровища на небето, гдето молец и ръжда не ги изяжда, и гдето крадци не подкопават нито крадат; защото където е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти. (Мат. 6:19-21)

"Защото от онова, което препълва сърцето, говорят устата. Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща; а злият човек от злото си съкровище изважда зли неща." (Мат. 12:34, 35)

Христос е скъпоценност, а Божието царство - бисер.

Святият Дух и познанието за Бог и Исус Христос е съкровище в пръстни съдове.

Мъдростта от Бога е скъпоценно богатство за земния ни живот.

Доколко Божието царство и духовните неща са ценни за нас и дали е важно за нас да угодим на Бога повече, отколкото да угодим на себе си или на другите?

Божие то обещание е, че ако търсим Неговото царство и Неговата праведност, всичко останало ще ни се прибави. А Той вече ни е благословил с всичко необходимо за живота и благоденствието.

П-р Е. Тотев

Благословение

“Сила моя и песен моя е Господ, и Той ми стана Избавител. Десницата Господна върши храбри дела.

Аз няма да умра, но ще живея и ще разказвам делата Господни.

О, Господи! Избави, молим се!

О, Господи, молим се, изпрати благоденствие.

Ти си Бог мой и ще Те славя, и ще Те възвишавам.

Благославяме ви от дома Господен! Славете Господа, защото е благ. Защото Неговата милост трае до века.”

(Псалом 118)

Пъзел

Част от елементите на пъзела са на местата си. Останалите трябва да подредите така, че да разберете какво каза Исус Христос на законника според Евангелие от Матей гл. 22:37-39.

Х. Харизанов

И	С	У							О	С	К
А	З	А							Н	Н	И
К	А	Г							А	З	А
О	Р	А							Ъ	З	Л
Ю	Б	И							И	Я	С
И	К	А							Е	С	И

П	О	В
Ю	Б	И
В	О	Я

И	С	Т
А	К	О
М	А	Т

Ъ	З	Л
Д	А	Т
Л	О	Т

С	Ъ	Р
С	И	Д
К	И	Я

Е	Д	Е
Ш	Г	О
Б	О	Г

С	Х	Р
Н	А	З
О	Л	Я

О	С	И
А	Т	А
С	И	Ч

Т	А	Е
Ш	Б	Л
К	Т	О

Д	А	В
С	П	О
С	Ц	Я

Ц	Я	Л
И	С	В
М	Т	В

Ц	Е	С
У	Ш	А
С	И	У

Д	А	В
И	Ж	Н
С	Е	Б

ЛЮБОВТА НИКОГА НЕ ОТПАДА

СЕМЕЕН ИЗЛЕТ

*Любовта никога не отпада
Силна църква, силно
семејство*

Из живота на църква
“Дом на радост”

В събота 7 април, 2012 год. се състоя семеен излет.

Събрахме се в гр. Баня в парка пред банята. Докато чакахме всички семейства да дойдат, децата започнаха да благовестват и раздават вестници “Божие Слово”. Всички вестници, които имахме, подарихме на хората. След като се събрахме, се отправихме в колона от коли към една чудесна поляна.

Бог ни подари хубаво време. Имаше много игри – футбол, волейбол, народна топка, скачане с въже, хвърчило...

Имахме време за молитва и четене на Божието Слово.

Благодарим и на братята, които приготвиха вкусна храна на огън и така заедно с духовната храна бяхме нахранени и с телесна...

Нека Бог да благослови всяко едно семейство на България! Да има любов и мир в домовете ни. Да възпитаваме деца, които да следват Господа през всичките си дни.

Соб. Инф.

ЛЮБОВ

БЛАГОСЛОВЕНИЕ

ДОБРИЯТ САМАРЯНИН

Посещение в гр. Роман, Дом за деца лишени от родителски грижи

Мишел Владимирова

Рано сутринта на 24 март аз и още 9 човека от църквата отпътувахме, за да посетим Дом за деца лишени от родителски грижи. Пътят до този град не бе много хубав, но с Божията помощ пътувахме безпрепятствено.

По пътя пяхме, молихме се за деня ни и четохме от Библията. След едно изпълнено с радост пътуване ние пристигнахме невредими в Дома.

Децата радостни, че ни виждат, излязоха да ни посрещнат. Щом слязохме от колите, всеки от нас хвана по няколко деца и тръгнахме към игрището в двора на Дома. Поиграхме заедно, докато организаторите Бисер и Креми, разтоварваха подаръците и лакомствата, които им носехме. След това ние заедно с децата тръгнахме към задния двор на Дома. Там дечицата изпълниха няколко песни и едно от тях каза стихотворение. Като приключиха децата и ние изпяхме песни от църквата. След като всичко приключи, започнахме да им раздаваме лакомствата.

Когато вече повечето деца бяха изяли нещата, отново отидохме заедно да играем.

Докато аз и още няколко човека играехме на футбол с децата, сестра Перса и Креми се молеха за едно момченце, което имаше затруднения с говоренето.

Когато спрях да играя футбол, едно момиченце ме хвана за ръка. Двете седнахме на една пейка близо до игрището и аз се помолих за нея, после ѝ попях и се разходихме заедно из двора. Когато тя се пусна от мен, аз чух как сестра ѝ Ани плаче. Отдох по-близо до нея и в този момент тя ме прегърна силно, плачейки. Аз я успокоявах и след няколко минути тя спря да плаче и отиде да играе с другите.

Играхме, молихме се, пяхме, но дойде време децата да обядват и да спят следобеден сън, затова ние ги оставихме и се насочихме към площада на града.

На площада раздадохме много вестничета "Божие Слово", обядвахме и имахме общение. След този изпълнен с емоции ден тръгнахме обратно към София.

ДВАНАДЕСЕТГОДИШНИЯТ ИИСУС В ХРАМА

Предстоял голям празник в Израил. Пасха! Много хора от цялата страна тръгвали на път. Всички искали да празнуват Пасха в Йерусалим. Многолюдно било в тия дни по пътищата на страната. Мъже, жени, деца - всички вървели към Йерусалим. Йосиф, Мария и Иисус също тръгнали от Назарет, където живеели досега, за Йерусалим. Иисус навършил дванадесет години и можел вече спокойно да пътешествува. Йосиф, Мария и Иисус не тръгнали сами: заедно с тях вървели техните роднини и приятели. Настроението на всички било прекрасно и те през целия път пеели песни, съчинени някога от цар Давид.

В Йерусалим Йосиф, Мария и Иисус отседнали в една къща. Заедно с останалите евреи всеки ден ходели в храма. Иисус не бил винаги редом с Мария и Йосиф, но те не се вълнували: Той растял като много послушно момче.

Минали няколко дни. Празникът завършил и хората си тръгнали обратно за къщи. Йосиф и Мария потеглили заедно с останалите. По пътя те спокойно разговаряли с приятелите си, защото мислели, че Иисус върви след тях с останалите деца.

Така минал денят, а когато настъпила вечерта и всички спрели за нощувка, Йосиф попитал Мария: „Къде е все пак Иисус?“ Започнали да Го търсят, но никъде

не могли да Го намерят. „Не сте ли виждали нашия Иисус?“ - питали развълнуваните Мария и Йосиф. Но никой не знаел къде е Момчето. „Не Го ли намерим тук, ще трябва да се върнем в Йерусалим“ - казвали си Йосиф и Мария,

Дълго търсили те Иисуса и като не Го открили, през нощта тръгнали обратно за Йерусалим. Мария и Йосиф пристигнали в града рано сутринта и веднага се отправили към дома, където били отседнали по време на празниците. Но Иисус Го нямало и там. Ужасно изплашени и развълнувани, те започнали да Го търсят из многолюд-

ните улици на Йерусалим. На третия ден, съвсем измъчени, дошли в храма. Видели много хора. Това били иерусалимските свещеници, наредени в кръг, а по средата на кръга стоял Иисус. Свещениците задавали на Иисус най-трудни въпроси за Бога, а Той

им отговарял с лекота. Всички Го слушали и се удивлявали на разума Му. „Откъде такова малко Момче би могло да знае такива сложни неща?“ - чудели се те.

Мария приближила към Него и попитала: „Сине, защо си останал тук? Ние Те търсихме навсякъ-

де и ужасно се разтревожихме.“ Иисус отговорил: „Защо е трябвало да Ме търсите? Нима не знаете, че съм зает с работите на Моя Баща, Който живее на небето?“ Баща на Иисус бил Бог и Иисус говорел с хората за Бога. След това Иисус се простил със свещениците и заедно с Йосиф и Мария тръгнал за къщи, за Назарет.

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
В кв. Люлин 8 (заг Била)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
В Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

Абонаменти за 2012 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО“,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.

КАТАЛОЖЕН No-106
Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от вол-
ни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, 1320 Баня
ул. „Цар Борис“ 18
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428